

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

Caput XXI. De Sacramento Matrimonii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI. quicumque Ordines bos, vel spernit, vel
 A.C. 1548. tollit.

CAPUT XXI.

De Sacramento Matrimonii.

Instituerat Deus in Paradiso Matrimonium, quo mas, & femina ad perpetuam, & individuum vitæ societatem conjungerentur, juxta verbum Domini, quam ob rem homo relinquet Patrem & Matrem, & adhærebit uxori suæ, & erunt duo in carne una: Quamquam autem Matrimonium ad tam arctam hominum societatem institutum erat, tamen sub lege Patrum matrimonia a prima institutione duobus modis degeneraverunt, videlicet ut & unus plures uxores duceret, & ductam, aliquando dato libello repudii a se dimitteret: quorum prius ex dispensatione Dei permissum futuri temporis mysterio serviebat, ut per plures unius viri uxores insinuaret, Christum tam ex Synagoga, quam ex multitudine gentium, Ecclesiam sibi collecturum, & sponsam sibi adjuncturum: & ut fecunditate plurium uxorum, Christo Salvatore ex eodem semine nascituro servirent: Repudium vero Moyses populo ob duritiam cordis permisit lenius dicens, uxorem a viro odio habitam dimitti, quam occidi, ut cæde ejus novis nuptiis locum aperiret. Verum postquam pleni-

plenitudo gratiæ Dei venit, ut alia, Sæcul. XVI. A.C. 1548.
 quæ vel in cælo, vel in terra essent, re-
 stauravit Christus, sic etiam Matrimo-
 nium restituit: hæc itaque Christiani ma-
 trimonii singulares conditiones, manife-
 stis Scripturæ sanctæ testimoniis compro-
 bantur. Una, ut sit matrimonium duo-
 rum tantum, hoc est, viri unius cum
 una muliere conjunctio. Duo, inquit,
 erunt in carne una, nec sic junctis liceat,
 defraudato Conjuge suo, alicui tertio
 corporis sui potestatem permittere, pro-
 hibente Apostolo, & dicente: Mulier po-
 testatem corporis sui non habet, sed vir,
 similiter vir non habet potestatem sui cor-
 poris, sed mulier. Altera conditio est, ut
 vinculum conjugii inter duos semel colliga-
 tum, nullo amplius divortio, sed sola alteru-
 trius morte, dissolvatur. Nam quod
 Christus ob fornicationem dimitti posse
 uxorem insinuat, hæc separatio thori,
 & mensæ consuetudinem inter Conjuges
 scindit, vinculum conjugii non solvit,
 ita ut adulterium committat, ut alie-
 nam contrectans uxorem, quisquis sic di-
 missam duxerit. Ac quoniam Deus fo-
 vet matrimonium gratia sua, idemque
 approbat, quatenus conjuges inter se ma-
 trimonium contrahunt, signum datur
 illustre, ad sperandam consuetudinem ip-
 sorum cum bonam esse per se, tum Deo
 gratam, & quamquam prolis procrean-
 dae

Sæc. XVI. A.C. 1548. *de causa matrimonium potissimum contra-
hi debeat, tamen qui contrahit, etiam forni-
cationis vitandæ causa, non peccat: Ha-
beat enim unusquisque uxorem suam
propter fornicationem, inquit Paulus.
Vis igitur Sacramenti hujus est, ut intelli-
gant conjuges, se non humana, sed divina
authoritate conjunctos, gratiam accepisse,
quia ipsis legitimis congressus non impute-
tur ad culpam.*

CAPUT XXII.

De Sacrificio Missæ.

*Religio sine cæremoniis coli non potest, in
ipsis vero cæremoniis externam Sacri-
ficii oblationem velut præcipuam omnes gentes
observaverunt. Hunc autem sacrificandi ri-
tum Deus, volens omnes homines salvos fe-
ri, mentibus hominum divinitus inserit:
Christus autem semetipsum pro nobis omni-
bus hostiam in cruce appendit, nosque per hoc
unicum Sacrificium Deo reconciliavit, fru-
ctus quoque hujus Sacrificii per alias obla-
tiones credentibus fuit applicatus. Quem-
admodum igitur ante Christi adventum Deus
patribus certa quedam sacrificia tradidit,
quibus magni istius Sacrificii, quod futurum
ipsi exspectabant, memoriam in animis suis
excitarent, fidem stabilirent, & fructum
ejus credendo, & orando sibi applicarent,
& per eorum oblationem beneficiorum Dei
gratis*